

Matka Schildtin lukion Voionmaan toimipisteen ystävyyskouluun, Johannes Kepler Gymnasiumiin, Saksan Garbseniin ja tutustumismatka Berliiniin 15.-22.4.2015

Koulustamme lähti kymmenen opiskelijaa kanssani ystävyyskouluumme Johannes Kepler Gymnasiumiin. Kyseessä oli vastavierailu, sillä meidän luonamme oli ollut 12 opiskelijan ja kahden opettajan ryhmä syyskuussa 2014. Garbsen sijaitsee Ala-Saksin osavaltiossa noin parinkymmenen minuutin ajomatkan päässä Hannoverista.



Matkamme alkoi tiistain ja keskiviikon välisenä yönä 15.4. yöbussilla kohti Helsinki-Vantaan lentoasemaa ja Berliiniä. Olin alun perin suunnitellut menolentoa joko Hampuriin tai Bremeniin, mutta Berliini osoittautui halvimmaks vaihtoehdoksi menness tullen.

Saavuimme Tegelin kentälle jo ennen aamukahdeksaa. Sää ei odotusten mukaisesti ollutkaan aurinkoinen, vaan tumman pilviverhon vuoksi pikemminkin kolea. Tilanne onneksi muuttui, ja kun saimme matkatavaramme jätettyä päärautatieaseman säilytykseen, suuntasimme kohti ensimmäistä kohdettamme.

Opiskelijat olivat nimittäin saaneet minulta tehtäväkseen rakentaa meille oman ”matkaoppaan” Berliiniin ja näihin kohteisiin aioimme myös tutustua. Aloitimme luonnollisesti Berliinin muurista ja paras mahdollinen paikka sen näkemiseen oli East Side Gallery, joka on pisin säilynyt pätkä muuria Ost-Bahnhofin ja Warschauer Straßen metroaseman välissä. Kävelimme muurin viertä pitkin koko 1.3 kilometrin matkan katsellen siihen maalattuja taideteoksia, aika verkkaisesti edeten, koska opiskelijat ottivat aika innokkaasti selfien jos toisenkin, mutta sain heidät kerättyä ryhmäkuvaan tämän Brezhnevin ja Honeckerin kuuluisan veljessuudelman eteen.



East Side Gallery

Muurilta jatkoimme matkaa kohti muurimuseota Checkpoint Charlille. Ennen museoon menoa tutustuimme muurin historiaa kuvaavaan ulkoilmanäyttelyyn. Käynti muurimuseossa oli koko ryhmälle epäilemättä vaikuttava kokemus. Meidän on vaikea edes kuvitella niitä olosuhteita, joista on yritetty epätoivoisesti paeta surffilaudan sisällä, kuumailmapallolla tai kuplavoikkarin varareenkaan taakse k  p  rt  yneen  !

Matkamme seuraava kohde oli läntisen Berliinin tunnetuin katu, Kurf  rstendamm, jossa ei voi olla käymättä KaDeWe-tavaratalossa, joka on Euroopan toiseksi suurin tavaratalo Harrodsin jälkeen. Kävimme ihmettelemässä kuudennen kerroksen elintarvikeosastoa ennen kuin jatkoimme matkaa Kaiser Wilhelm Ged  chtnis-kirkolle Breitscheidplatzille. Sodan pommituksissa pystyyn jääneet rauniot on haluttu säilyttää muistutuksena sodan kauheuksista



Kaiser Wilhelm
Ged  chtniskirche

Kurf  rstendammilla opiskelijat saivat pienen hengähdystauon ennen kuin jatkoimme matkaa junalla kohti Hannoveria. Yön bussimatkan ja päivän n  ht  vyysrumban jäljiltä alkoi itse kullakin olla jo hieman veto pois, mutta selvästi oli jännitystä ilmassa, kun edessä oli is  nt  perheiden kohtaaminen. Tosin moni sanoi, ettei niin kovasti pelota, sillä emännät ja isännät olivat meille jo tuttuja. Itselläni ja yhdellä meidän opiskelijalla oli vielä suoraan juna-asemalta käynti Hannoverin sairaalan päivystyksessä korvatulehduksen takia, mutta kokemuksena sekin oli ihan jännä ja saimmepahan nähdä, kuinka meidän terveydenhuoltoj  rjestelm  me eroavat. Totesimme, etteivät kovin merkittävästi, tosin en ole vielä sellaista lääkäriä täällä meillä kohdannut, joka olisi neuvonut hoitamaan korvas  rky   lämpimässä vedessä liotetulla sipulilla!

Torstai-aamuna meillä oli yhteinen tervet  l  tilaisuus, jossa koulun rehtori herra tohtori Schwand toivotti meidät lämpimästi tervet  lleiksi ja toivoi yhteistyömme jatkuvan vaihdoin merkeissä myös tulevaisuudessa. Hän toivoi ennen muuta, että vaihdon kautta saamme puolin ja toisin

laajennettua katsantokantaamme ja mahdollisesti elinikäisiä uusia ystäviä. Kiersimme yhdessä koulun tilat ja sen jälkeen opiskelijat siirtyivät tunneille. Oppitunneilla heidät otettiin vaihtelevasti



vastaan. Osa opettajista laittoi meidän opiskelijat osallistumaan ryhmätöihin, mikä tietysti oli mukavaa, joillakin tunneilla heillä jäi vain tarkkailijan rooli. Itselleni oli ihana tilaisuus saada tavata saksalaisia kollegoita, joista on vuosien varrella tullut hyviä ystäviä.

Vein tuliaisena Keski-Suomi    la Carte-kirjan ja tytt  lyseon 150v-juhlakassin. Taustalla vaihdosta vastanneet Tobias Waack (vas.) ja Max Jäger .



Ryhmäkuva koulun etupihalla

Lounastauon jälkeen lähdimme kohti Hannoveria. Siellä opiskelijat olivat suunnitelleet meille kiertokävelyn ja saimme tutustua kaupungin merkittävimpiin nähtävyyksiin. Seuraavassa muutamia kuvia.



Kuvissa uusi raatihuone ja näkymä sen tornista. Oikealla tekojärvi Maschsee.



Altstadt ristipuutaloineen. Tosin jälkikäteen rakennettuja, koska sodassa kaupunki tuhoutui lähes täysin.



Stolpersteine eli kompastuskivet. Näihin on tarkoitus kompastua ja pysähtyä hetkeksi, jotta historia ei unohtuisi.



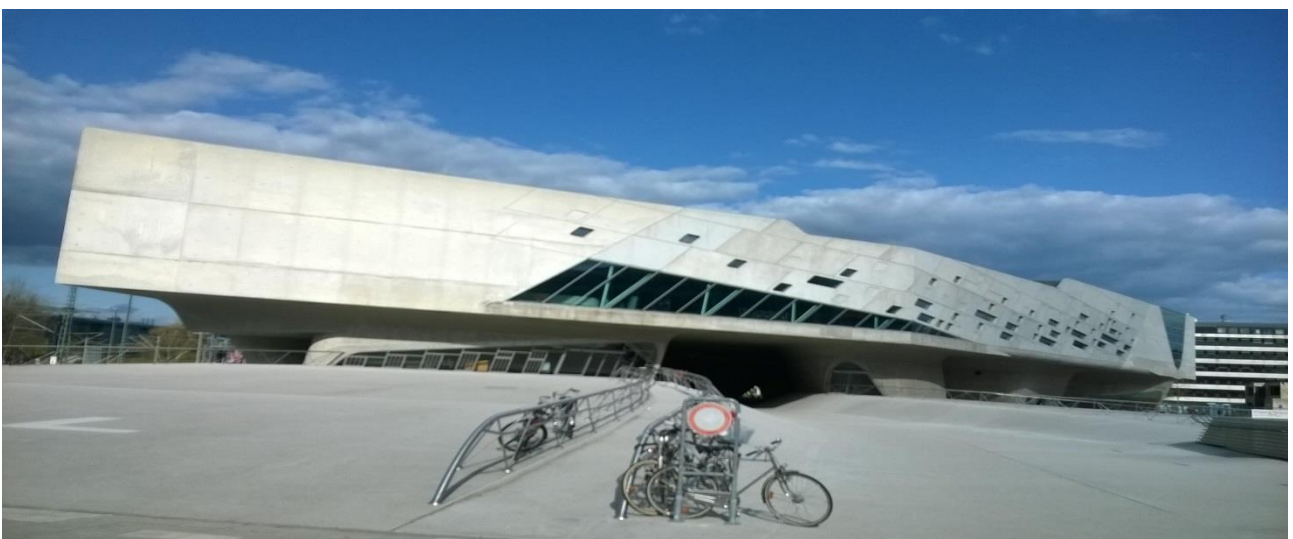
Aegidienkirchen rauniot muistuttamassa sodan tuhoista samaan tapaan kuin Kaiser Wilhelm Gedächtniskirche Berliinissä



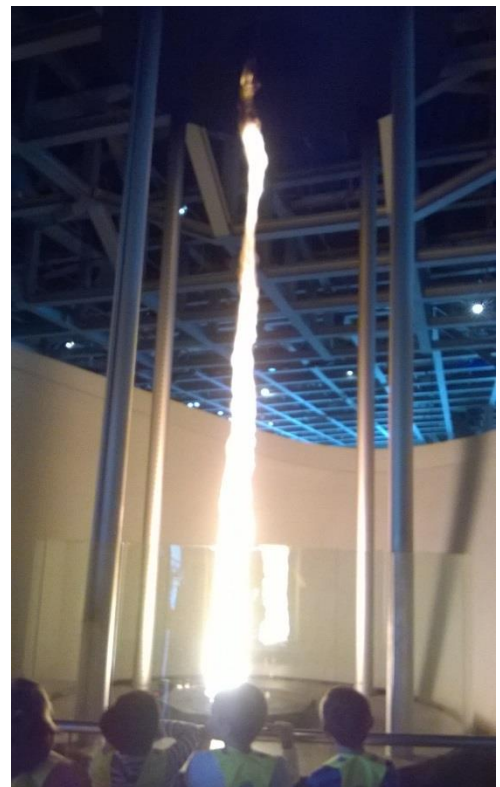
Hannoverin ystävyyskaupunki Hiroshima on lahjoittanut kirkkoon rauhankellon, jota soitetaan vuosittain elokuun 6. päivänä atomipommin uhrien muistojumalanpalveluksessa.

Perjantaina lähdimme junalla päiväretkelle Wolfsburgiin. Vaikka kaupunki on tunnettu Volkswagenin tehtaista ja Autostadt-teemapuistosta, ne eivät olleet kohteitamme, vaan tiedekeskus Phaeno. Phaenossa on yli 350 interaktiivista kokeilupistettä tieteen ja luonnontieteen alalta, joista ehdimme valitettavasti saada vain pintaraapaisun. Yksi päivä ei olisi riittänyt kaiken kokeilemiseen, mutta paikka oli jo itsessään näkemisen arvoinen.

Brittiläis-irakilaisen arkkitehdin Zaha Hadidin suunnittelema rakennus oli vaikuttava myös ulkoapäin.



Phaeno oli myös sisältä melko futuristinen.



Ennen paluuta Garbseniin saimme tilaisuuden käydä Wolfsburgin Outlet Centerissä, joka ei arkkitehtuuriltaan juuri tiedekeskukselta eronnut. Hinnatkin olivat melko tähtitieteellisiä...



Kun palasimme illalla Garbseniin, koululla ja muissa julkisissa rakennuksissa liehuivat liput puolitagossa. Aiemmin päivällä oli Kölnin tuomiokirkossa ollut muistojumalanpalvelus German Wingsin lentokoneturmassa menehtyneille.



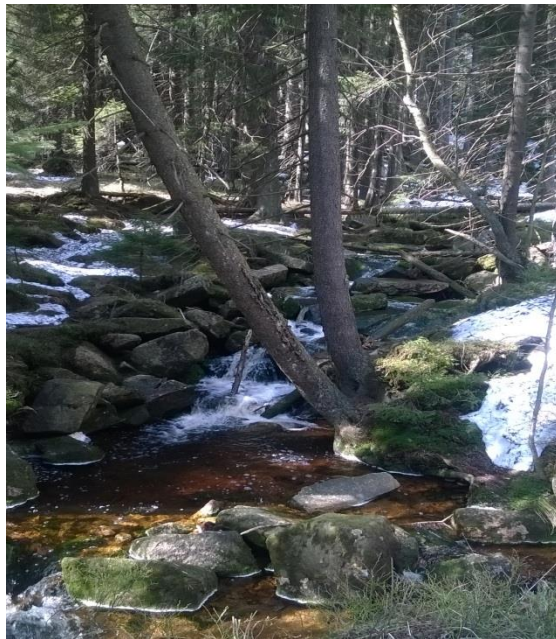
Viikonloppu on varattu perheajaksi. Opiskelijat olivat tehneet isäntäperheidensä kanssa kaikkea kivaa, lähinnä retkiä lähiseudulle, mutta jotkut olivat päässeet päiväksi Hampuriin, yksi oli käynyt ratsastamassa, osa oli vierailut Hannoverin eläintarhassa ja sattuiapa erälle opiskelijalle niin hyvä tuuri, että hän pääsi mukaan turkkilaisiin kihlajaisiin noin 200 muun vieraan kanssa! Se oli epäilemättä ollut aikamoinen elämys. Meidän vierailumme aikaan Hannoverissa oli Frühlingsfest, kirjaimellisesti kevätjuhla, eräänlainen tivolin ja markkinoiden yhdistelmä, ja suurin osa meidänkin opiskelijoista oli siellä päässyt käymään. Kun sunnuntai-iltana tapasimme läksiäisillallisen merkeissä, kaikilla oli iloiset ilmeet ja paljon kerrottavaa kavereille, joten siitä päätellen mukavaa oli ollut, mikä on tietysti pääasia.

Omaan viikonloppuuni kuului käynti Herrenhäuser Gärten-barokkipuutarhassa, joka ei vielä valitettavasti ollut näin aikaisin keväällä täydessä loistossaan.





Sunnuntaina pääsin omasta toivomuksestani vaeltamaan Harz-vuoristoon. Se oli huikea elämys! Lähdimme kiipeämään Harzin korkeimmalle huipulle, Brockenille, pienestä Schierken kylästä. Olisimme voineet kulkea huipulle tietä pitkin, mutta valitsimme jyrkähkön kiipeilyreitit sen sijaan. Maisemat olivat henkeäsalpaavat jo matkan varrella. Vuorelta valuva sulavesi solisi kirkkaina puroina rinnettä alas ja maisemat muuttuivat yhä karummiksi mitä korkeammalle noustiin.



Huipulle kiipeäminen kesti meiltä lähes puolitoista tuntia, vaikka pidimme yllä sangen kovaa vauhtia. Tosin maasto oli monin paikoin melko haasteellista, matkan varrella oli lunta, jätää, mutaa, kaatuneita puunrunkoja ja teräviä kiviä. Mutta kun saavutimme huipun, meillä oli voittajafiilis!



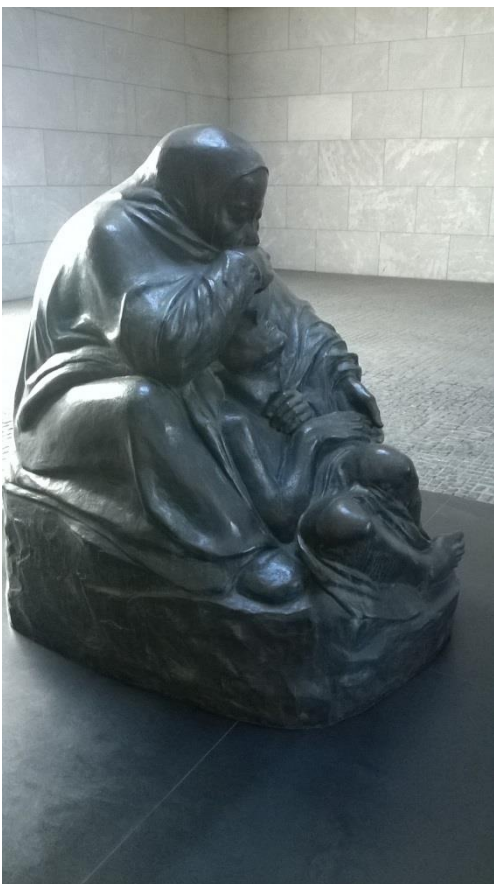


Meidän opiskelijat DDR-olohuoneessa, joka ei tosin
kylä 70-lukulaisesta suomalaisesta olohuoneesta
mitenkään poikennut.

Maanantai-aamuna oli jäähyväisten aika. Lähdimme jälleen junalla kohti Berliiniä. Kun saavuimme yhdentoista maissa perille, kävimme nopeasti viemässä matkatavaramme hotelille (H2 am Alexanderplatz), jotta ehtisimme päivän ensimmäiseen kohteeseen, DDR-museoon. Meille oli nimittäin varattuna sisäänpääsy museoon kello 12, joten hieman piti pistää juoksuksi, minun siis, opiskelijat tulivat yhtenä ryhmänä perässä. Museo oli kyllä kaiken kiiruhtamisen arvoinen ja siellä meillä vierähti pari tuntia kuin siivillä. Vaikka museo ei kooltaan ole kovin suuri, informaation määrä oli huikea. Ehkä parasta oli se, että siellä sai kokeilla itse monenlaisia asioita, olla vaikkapa Stasin kuulusteltavana.

DDR-museon jälkeen kävelimme pienen matkan Unter den Linden-katua länteen päin nähdäksemme museosaaren, Berliinin tuomiokirkon, Neue Wachen, Humboldt-yliopiston päärakennuksen, oopperan ja Frederik Suuren patsaan. Hauska yksityiskohta

museosaaren Lustgarten-alueesta on se, että täällä kokeiltiin ensimmäistä kertaa perunan viljelyä Saksassa.



Neue Wachen sisällä on kopio Käthe Kollwitzin
teoksesta Pietä, joka esittää poikaansa surevaa
äitiä. Neue Wache, entinen sotilaiden vartiotupa,
on nykyään sodan ja väkivaltaisen järjestelmän
uhrien muistomerkki.





Iltapäivä jatkui meidän omatekoisen matkaoppaan kohteiden katselmuksella. Kävimme Alexanderplatzin maailmanaikakellolla, jatkoimme siitä Berliinin raatihuoneen, Rotes Rathausin ohi Nikolaiviertel-alueelle ja nousimme lopulta bussiin, joka vei meidät Potsdamer Platzeille. Odotimme jo jännityksellä päivän päätapahtumaa, kiertokävelyä valtiopäivätalossa. Vaikka olin lähettänyt tiedustelun Reichstagiin pääsystä jo helmikuun alussa, ainoa mahdollinen ajankohta oli tuolloin 20.4. kello 20:00, joten saimme olla tyytyväisiä, että tilaisuus ylipäättään järjestyi. Reichstagissa todella huomasi olevansa vallan ytimessä, jo pelkästään turvatoimien tarkkuus tuli meidän opiskelijoille melkoisena yllätyksenä. Kaiken kaikkiaan kierros oli antoisa

ja opettavainen. Opiskelijat jaksoivat kuunnella hyvin, vaikka oppaamme oli kovin vaisu äänenkäytöltään. Hienoa oli myös huomata, että opiskelijat muistivat esimerkiksi sen, mitä omassa historian kirjassa oli kerrottu valtiopäivätalon palosta vuonna 1933. Olin etukäteen ollut hieman epäileväinen kupolikäynnin suhteen, koska tiesin, että puolitoistatuntisen kierroksen päättyessä olisi jo täysin pimeää. Mutta epäilykseni olivat turhia, öinen Berliini oli jännittävä ja värikäs ja maamerkitkin oli helppo tunnistaa.

Seuraavassa muutamia kuvia kierrokselta.



Meidät ohjattiin odottamaan oppaan saapumista.



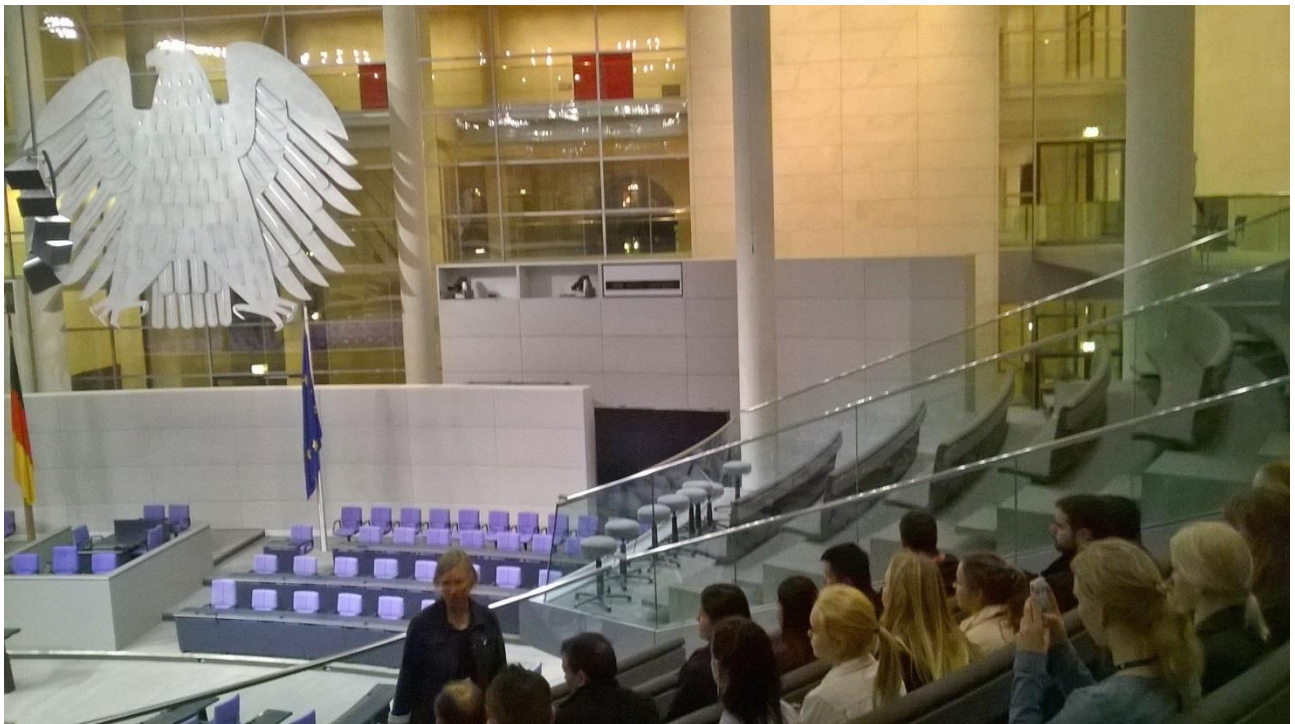
Neuvostosotilaiden "graffitit" vuodelta 1945 haluttiin säilyttää entisöinnistä huolimatta.



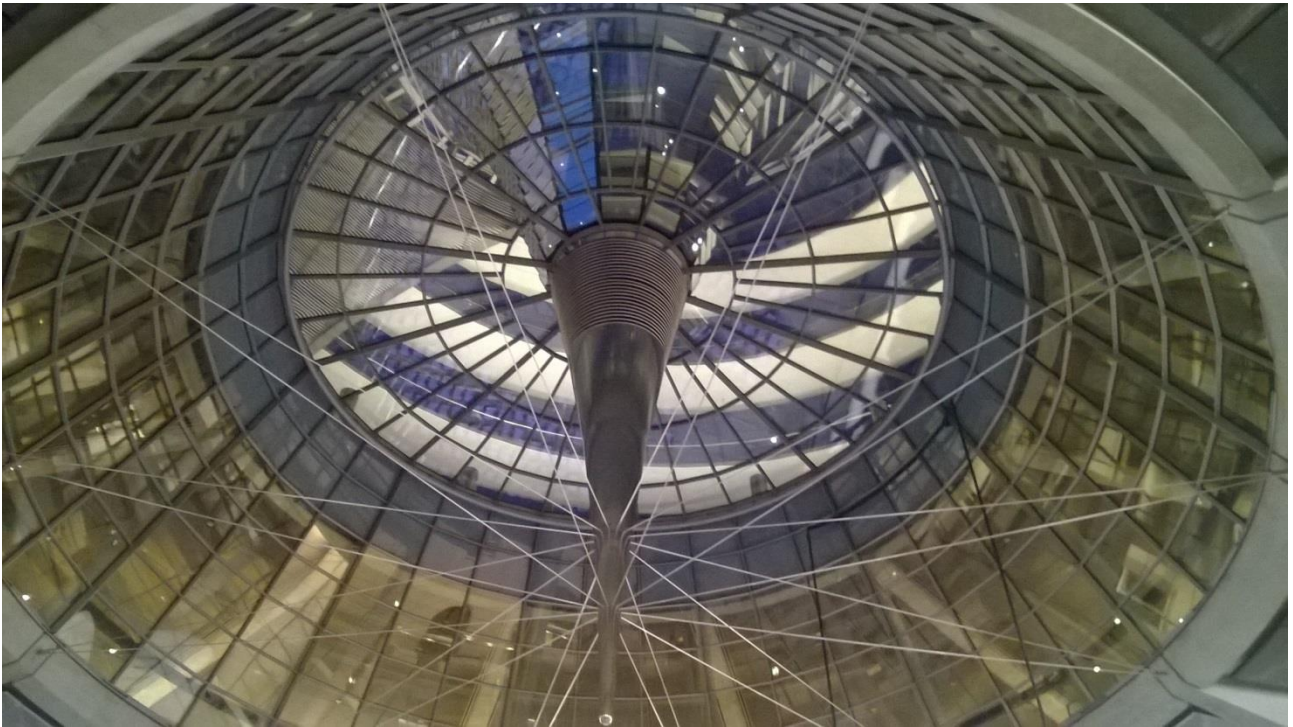
Kuvaa Reichstagen kappelista, jossa ei ollut selkeitä uskonnollisia symboleja, jotta se kävisi kaikkien eri uskontokuntien edustajille.



Kellarikerroksessa on ranskalaisen Christian Boltanskin suunnittelema taideteos "Archiv der Deutschen Abgeordneten", jossa oli eräänlaiset laatikot jokaisen kansanedustajan nimellä vuodesta 1919-1999. Myös Adolf Hitlerille oli omansa, joskin se oli saanut potkuja osakseen.



Kierroksen loppuksi pääsimme vielä istuntosaliin ja tarjolla oli mielenkiintoinen läpileikkaus Saksan politiikkaan. Kuulimme myös jänniä yksityiskohtia istuntosaliin liittyen. Esimerkiksi istuimien kangas ei saanut olla väritään mitään poliittista puoluetta suosiva, siksi piti luoda uusi sävy "reichstagsblau". Ja että kansleri saa puhua niin pitkään kuin häntä huvittaa, muilla puhe aika on rajallinen.



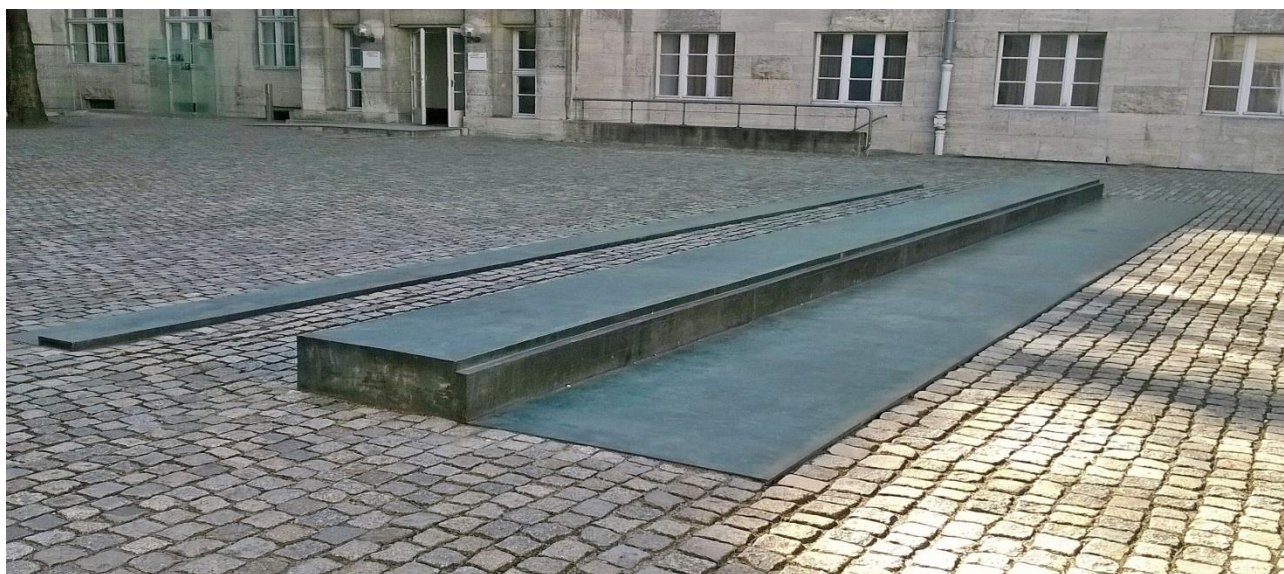
Istuntosalin katto on lasia. Siitä on näkymä ylös kupoliin tai toisinpäin. Kupolista on näkymä alas, koska ajateltiin, että kansalla on oikeus nähdä päättäjät.

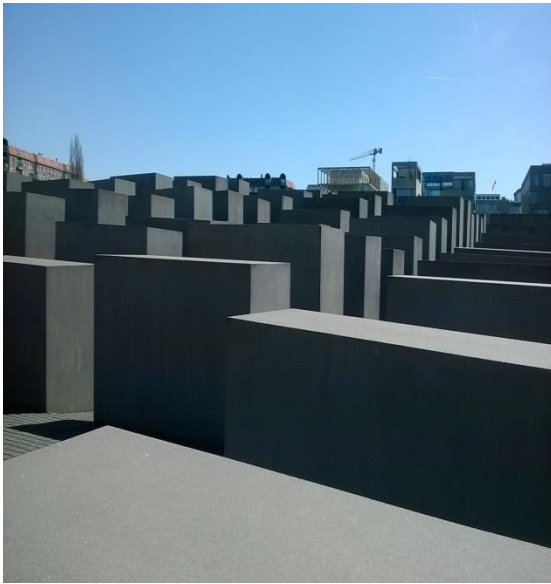


Viimeisenä pääsimme kupoliin, jonka pyörätien kaltaista ramppia pitkin kuljimme huipulle asti.

Kun viimein palasimme päivän päätteeksi hotelille, DDR:n tunnetuin satuhahmo Sandmännchen eli suomalaisittain Nukkumatti saapui hyvin pian unihiekkoiheen...

Tiistaille olin jättänyt loput matkaoppaamme kohteista, ja ottanut jopa yhden lisää. Nimittäin suuntasimme heti aamupalan jälkeen Stauffenbergstraße saksalaisen vastarinnan muistomerkillle, Bendlerblockiin. Pihalla teloitettiin Hitlerin salamurhaa yrittänyt Claus von Stauffenberg liittolaisineen. Rakennuksen kolmannessa kerroksessa on saksalaisten vastarinnasta upeasti toteutettu pysyväisnäyttely, joka oli sykhdyttävää luettavaa ja katseltavaa.





Bendlerblockista jatkoimme vielä Kurfürstendammille ”nähtävyyksillä” 200 ja palasimme sieltä takaisin Brandenburgin portin tuntumaan bussilla 100, jotta näkisimme nähtävyyksistä myös ne, joita emme lähemmin päässeet katsomaan. Brandenburgin portilta suuntasimme kulkumme päivän toiseksi viimeiseen kohteeseen, Holocaust-muistomerkillä, joka muodostuu 2 711 betonipaadesta ja ulottuu kahden hehtaarin alueelle. Tämän labyrintin vaikuttavuutta kieltämättä hieman himmensi hippasilla olleet luokkaretkeläiset. Sanotaan, että harmaat kivipaadet symboloisivat poltettujen juutalaisten tuhkaa, mutta muistomerkistä vastaavan säätion mukaan näin ei ole.

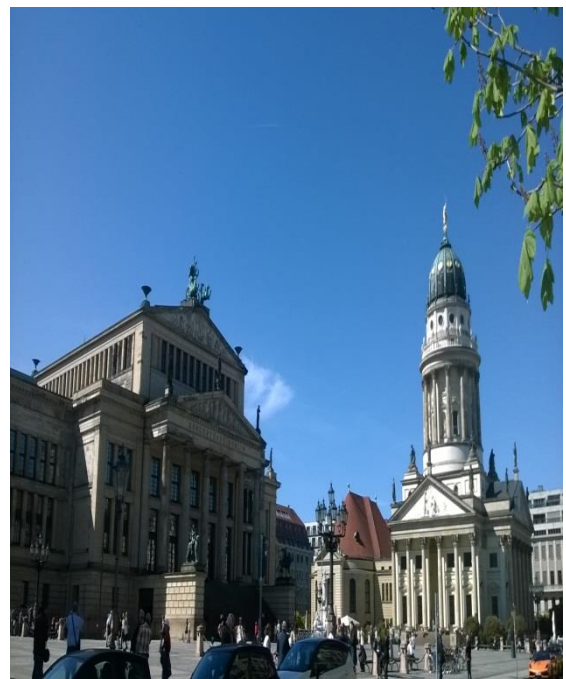
Tiistaipäivän viimeiseksi yhteiseksi kohteeksi jäi Gendarmenmarkt, jota on kutsuttu jopa Saksan

kauneimmaksi aukioksi. Kun aukion molemmilla laidoilla on tuomiokirkot (ranskalainen ja

saksalainen) ja keskellä konserttitalo, näkymä oli hyvinkin idyllinen.

Opiskelijoille oli epäilemättä helpotus, että tästä alkoi kauan kaivattu vapaa-aika.

Kaikki olivat jaksaneet hienosti kulkea mukana ja kuunnella loputtomia Berliini-tarinoitani.



Lähtöpäivän aamuna ennen hotellihuoneiden luovutusta kävimme vielä Alexanderplatzin tuntumassa sijaitsevassa St. Marienkirche-kirkossa, koska lentomme Helsinkiin lähti vasta kello 15:00. Palasimme puolenyön kieppeillä Jyväskylään aika väsyneinä, mutta naurun ja puheensorinan

määrästä päätellen, ihan onnistunut reissumme oli kaikin puolin. Pyysin kuitenkin viime viikolla vielä Wilman kautta palautetta matkasta, joista tässä otteita:

- *Reissu oli kokonaisuudessaan onnistunut kokonaisuus, josta jäi hyvä mieli!*
- *Nähtävyydet ja museot, joissa kävimme olivat mielenkiintoisia. Mieleeni jäi erityisesti DDR-museo. Perheissä vietetty aika oli todella mukavaa, sillä sai nähdä millaista elämää toisessa maassa perheet elävät. Berliinissä oli myös mukavaa viettää aikaa ja tutustua kaupunkiin.*
- *Tervetullut olo perheissä*
- *Lähtisin ilomielin uudestaan, kaikin puolin hyviä kokemuksia ja erittäin mukava reissu oli!*
- *Suomalaisten yhteishenki oli myös ihanan auttavaista ja kannustavaa*
- *Jotain nähtävyyksistä olisi voitu jättää käymättä*
- *Vapaa-aikaakin oli riittävästi ja museokäynnit ihan kiinnostavia, sillä itse tuskin olisi omalla reissulla niihin tullut mentyä*
- *Oli mielenkiintoista oppia niin paljon uutta Saksan historiasta Ja shoppailuunkin oli jätetty riittävästi aikaa.*
- *Uudet ystävyysuhteet (pidän lähes päivittäin yhteyttä hosteihini FaceTimen/viestien kautta ja heistä on tullut minulle tärkeitä ystävät).*
- *Kokonaisuudessaan aivan ihana kokemus, jonka sain jakaa ihanien ihmisten kanssa!*

Näin jälkikäteen ajatellen olisi ehkä kannattanut yrittää saada yksi lisäpäivä Garbseniin, koska opiskelijat viihtyivät niin hyvin toistensa kanssa ja perheissään. Mutta meillä oli ongelmana sijoittaa matka siten, että meidän ylioppilaskirjoitukset olisivat ohitse, mutta toisaalta niin, ettei reissu osunut saksalaisten pääsiäisloman kanssa päällekkäin. Ja siellä puolestaan alkoi ylioppilaskokeet heti meidän lähdettyä, joten kyseessä oli eräänlainen kompromissi. Mutta kaiken kaikkiaan matka oli täyden kympin arvoinen!



Auf Wiedersehen Deutschland! Bis zum nächsten Mal!

Teksti ja kuvat: Jaana Kivistö